

det ærede Medlems Parti, men af Partiets Ordfører i Skolespørgsmaal, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), af en Autoritet paa dette Omraade, og den blev fremsat paa Foranledning af Venstres Ordfører i Skolespørgsmaal, den Gang det ærede Medlem fra Kellerup, Jensen-Knudstrup. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udtalte da følgende — det staar i Folketingstidenden for 1907—08, Sp. 1855, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det: „Det, som jeg ønsker med Hensyn til Folkeskolen, er, at vi faar indført en obligatorisk Statskole, hvortil hele Befolkningen skal sende sine Børn indtil en vis Alder. Jeg antager, det er klart og tydeligt. Ved hvilket Aar Aldersgrænsen skal sættes, kunne vi diskutere om“. Jeg vil gerne spørge, om det er denne Udtalelse, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har hentydet til og paa sit Partis Vegne taget Afstand fra. Det skulde glæde mig, om det var den. (Borgbjerg: Vor Gruppes Formand har allerede een Gang gjort det).

Johs. Fog-Petersen: Det forekommer mig, at alle Venner af virkelig Skolefrihed har Grund til at hilse den Debat, der er blevet ført her i Salen i Gaar og i Dag, med Glæde og det af to Grunde. For det første paa Grund af den Tale, som blev holdt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), i hvilken han gav en Fremstilling af Socialdemokratiets Holdning i Skolespørgsmaal og fremhævede Socialdemokratiets velvillige Holdning overfor Lovforslaget samt slog fast, at Partiet var Modstander af Statsmonopol og ønskede at hævde den fuldstændige Frihed paa alle aandelige Omraader, saa at Mindretallene paa alle aandelige Omraader blev fuldt ligestillede med Flertallet. Dette noterer jeg med stor Glæde. For det andet hilser jeg med Glæde, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har, jeg kan vel sige, næsten fundet og fremdraget den gamle Skoleudvalgsbetænkning fra 1873, underskrevet af Berg, J. A. Hansen, Holstein-Ledreborg og Sofus Høgsbro og, saa vidt jeg skønner, forfattet af Sofus Høgsbro. Jeg maa bekende, at jeg ikke kendte denne gamle Udtalelse, og derfor er det mig en særlig Glæde at konstatere, at mine Udtalelser her i Salen i Gaar, som ved en tidligere Lejlighed, falder Ord for Ord sammen med, hvad der staar i denne gamle Skoleudvalgsbetænkning af 1873. Jeg har

det Haab, at denne Debat, selv om Forslagsstillerne ikke har tænkt sig det, vil bidrage til, at vi herhjemme i højere Grad, end det har været Tilfældet i den senere Tid, faar rejst det gamle Krav om Skolefrihed, og da er det rigtigt, at vi faar Skoleudvalgshetænkningen af 1873 draget frem i fuldt Dagslys. Og naar vi skal rejse dette Spørgsmaal — jeg maa sige det allerede nu, jeg skal komme nærmere tilbage til det senere — venter jeg fuld Støtte fra det ærede Medlem fra Assens (Klaus Bernsten). Hvad selv Sagen angaar, maa jeg fastholde det Standpunkt, jeg indtog i Gaar, at hvis Sagen ikke kan afgøres administrativt — og jeg ønsker, som jeg sagde, en Afgørelse heraf hurtigst muligt — ønsker jeg, at Loven af 2. Maj 1855 ophæves.

Det ærede Medlem fra Assens sagde, at den højtærede Minister havde sagt, at Lovforslaget havde en pompøs Titel; det ærede Medlem mente, at det snarere var de Taler, der var blevet holdt fra Socialdemokratiets og det radikale Venstres Side, som havde været pompøse. Ja, jeg holder nu for, at Titelen „Skolefrihed“ er pompøs, og derfor svarer de pompøse Taler ypperligt til Titelen, og jeg havde i Grunden fra det ærede Medlem fra Assens ventet en mere pompøs Tale, naar der var Tale om Skolefrihed. I Dag stod det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) frem, og han var straks paa Vej over i det pompøse, fordi han havde set Ordet „Skolefrihed“, og det havde kaldt Stemninger frem hos ham, der bidrog til, at han maatte anlægge sin Tale saaledes. (Klaus Bernsten: Jeg bliver paa det jævne). Det ærede Medlem fra Assens har ikke altid været paa det jævne, naar der har været Tale om Skolefrihed, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem ogsaa vilde komme lidt op i Højden nu, naar vi begynder at tale om denne Sag. Jeg hørte det ærede Medlem sige før, at naar denne Sag blev lagt rigtigt frem, vilde hans gamle Kærlighed til den vaagne igen. Jeg troede ikke, at den behøvede at vaagne; men jeg skal gerne bidrage mit til at vække den. Men naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde været saa venlig imod Lovforslaget, at jeg havde vist Tilbøjelighed til at kvæle Sagen, saa tager det ærede Medlem ganske fejl. Jeg haaber, jeg skal faa Lejlighed til at vise baade under denne Sags Behandling og senere, at det saa langt fra er min Agt at ville standse og kvæle en Sag, der angaar Skolefrihed, og det gælder baade Skolefrihed for den private Skole og Skolefrihed for den offent-